

Имава три пъти въ седмицата
асѣка:
Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.
ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
шестъ месеци 12 лева ср
три " " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Сичко което се отнася до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи пакъ да се не връщатъ.
За Обявления се заплаща:
За всеки рѣдъ пръвѣ пакъ 20 ст.
За " " вторий " 10 ст.

Руссе 20 Януарий 1884 год.

Научаваме са че австрийското параходно дружество, което работи по Дунава съ параходитѣ си отъ толкова години, като се е обогатило отъ България и отъ търба на Българекитѣ търговци, претендирао прѣдъ нашето правителство, за нѣкакви си привилегии и награди за мнѣни заслуги! Който е ималъ що годѣ работа съ агентитѣ на това дружество, той навѣрно е вкусилъ отъ услугитѣ на това дружество, на което агентитѣ сж гледали и гледатъ на българена, като на една нищожна тварь. Българекитѣ търговци по край Дунава, твърдѣ добрѣ знайтъ, какъ имъ са стоварватъ стокитѣ, какъ се хвърлятъ и шлъжтъ въз кюмюрджийскитѣ хамбари и колко време изгубватъ до гдѣто предадѣтъ или приематъ нѣщо отъ речепнитѣ агенции.

Като ти престижне нѣкоя стокка, донасятъ ти извѣстие да отидешъ да ѣхъ приберешъ, съ златото въ рѣце отивашъ на опредѣленното време въ агенцията, когато тамъ нѣма касниера, ще чакашъ часъ, два и три, до гдѣто го намѣрятъ хамалитѣ по кахвенегата и призоватъ да си доди въ канцеларията, защото го чакатъ търговцитѣ; слѣдъ като дадешъ златния наполеонъ за 80 гр. и си подпишешъ фрахта отъ митницата, отивашъ въ хамбаря да си получишъ стоката, но тамъ какво ще видишъ, цѣла вавилония, сандѣци, бали, столове, човали, пахвърмени едни върху други гдѣто завърнали безъ редъ и не повѣче отъ единъ чиновникъ, който се расхожда възъ, вътрѣ, съ единъ фрахтъ въ рѣка, два часа търси единъ колетъ и не може да го намѣри. Найсѣтнѣ като видишъ каква е работата, че нѣма си получишъ стоката нито въ два дни, принуденъ си да станешъ хамалитѣ, да расхвърляшъ сандѣци, балии и самъ да си търсишъ стоката и показашъ да ти ѣхъ патоварятъ, като заплащашъ и на хамалитѣ, защото ти извадили стоката изъ хамбаря, понеже агенцията нищо не плащала на хамалитѣ.

Ако отидешъ да предадешъ нѣщо, нѣма кой да го приеме, ще са исправилъ при кантаря и ще чакашъ! Ако отидешъ да си извадишъ единъ билетъ ще обикаляшъ петъ часа. Както по агентитѣ, тѣй и въ парахода, българена се чотиква и презира. Сячкитѣ тарифи, правилници и цѣни сж печатани на страненъ языкъ. Стоката ти ако престои повѣче отъ три дни въ кюмюрджийския хамбаръ, зематъ ти хамбаръ парасж, освѣнъ навлото, което е скъпо и прескъпо. Другитѣ обращения съ българетѣ, ние оставаме на старна, ще кажемъ само, че тѣва дружество,

въ расстояние на 20 години, се е обогатило до най-висша степенъ и днесъ располага съ милиони капиталъ, съ стотини шлепове, параходи и др. и др. сичко това нѣма згрѣшимъ, ако кажемъ, че е произлязло отъ Българския търговецъ.

А какво е заслужило това дружество на България? Да ли съ това гдѣто съ хиляди шлепове постоянно принася въ България за злато, своитѣ собствени произведения, които се продаватъ за въ полза на мѣстнитѣ имъ фабрики, или съ предвизването на турцитѣ войводитѣ Цѣлско Павловичъ и Никола Войводовъ, които ги убиха въ парахода „Германия“ на Руссенската агенция? — Нека ни покаже това дружество своитѣ заслуги на България, нека изложи своята цѣль за България и тогасъ да претендира за привилегии и награди.

Захтеванието на това дружество, прилича на едни врѣмешното турско повѣденне, като го нахранитъ и напоитъ добрѣ, найсѣтнѣ на тръгване ти иска и „дишъ хакъ“.

Единъ народенъ приятель членъ отъ либералната партия въ Пльвенъ, си дава мнѣнието, по работитѣ отъ ком. промиса до днесъ, което обнародваме въ сжщностъ, съ цѣль да се предизвика по вжтрѣшното разискване на този важнъ въпросъ:

„Компромиса 6 Септ. 1883 г., ще направи, както се види да се заборава 27 Апр. 1881 г., за това зацѣто 7 Септември, можа и сичко да се даде да раздвои либералната партия, тая, която едва ли не съставлява цѣлото Княжество. Да обвиняваме Цанкова въ измѣнничество, то е споредъ мене повече отъ колкото безмислица, защото ако не бѣше той, богъ-зна какви ориеници цѣха да ни сполѣтжтъ. Дѣйствиата на Цанкова ако и да сж многото отъ незаконни, нѣя си задайте въпроса, кое до днесъ са извърши законно? Какви укази се изнегуваха да се закрие това събрание, когато, то не е било никога, освѣнъ когато цѣлото М-во предложи и Княза се сжгласи съ тѣхъ; тука работата споредъ мене е много права, защото едно незаконно събрание, трѣбаше пакъ тѣй да се закрие, слѣдователно не трѣба да претендира нищо, освѣнъ да сми благодарни че се отърва народа отъ него, еднажъ за винаги. Сега ние да глѣдаме какъ ще излезе работата; въпроса е, да ли ще са свика Конституционно събрание слѣдъ 2 мѣсяци или не? Всички сж увѣрени, че то ще бѣде и ще станатъ общи избори, както за него, тѣй и за свѣтитѣ въобще. Опората която воджтъ недоволнитѣ, споредъ мене е твър-

де слаба, тѣй като ти е основана само на едно просто предположение, че нѣмало да се свика събрание по Конституцията. Ами ако се свика, кадѣ ще се опржтъ недоволнитѣ? Нима искатъ, цѣто Княза, да викне въ събрание: вжнѣ, не ми трѣбате, всичко което сте направили и което съмъ направилъ е глупостъ? Такова нѣщо, ако искаме, нашата народна гордостъ не трѣба да го допустие, имено при тѣзи критически минути, когато и самитѣ консерватори, признаха че стојтъ на кора. Цанковъ е билъ народолюбецъ, Цанковъ е билъ за мирний прогресъ и Цанковъ доказа, (съ приетитѣ измѣнения въ Констит. и закона за печата ли? р.) прѣдъ цѣлъ народъ. Либерали и консерватори и Князь, както и на Европа, че той обича народа и го спаси и ние трѣба да го наричаме издѣлникъ?! То ва може да го каже само подкупникъ, а не честенъ и разбранъ человекъ. Такова е поне на кжео моето скромно мнѣние, такова е на всичкитѣ пльвенци, и него ще държа до тогава, до като чуя, че недоволнитѣ, кжкатъ, „че дѣйствиата Цанковъ е по дѣлнитѣ отъ насъ“.

ПРОЕКТЪ ЗАКОНЪ

За митницитѣ (Продължение).

ГЛАВА II

За възбужданieto, производството и рѣшението на дѣлата по нарушение на стоящия законъ.

Чл. 270. Всяко нарушение, предвидено и наказуемо отъ настоящия законъ, се констатира чрезъ актъ, съставенъ веднага слѣдъ откриванieto на нарушението.

Чл. 271. За констатиране нарушенията на настоящия законъ се представя право на:

- а) Митаретвенитѣ чиновници отъ каквато и да сж степенъ;
- б) Портовитѣ началници;
- в) Кметовитѣ на градскитѣ и селски общини, градскитѣ и околийски началници, както и всички полицейски чиновне;
- г) Лицата, които сж законно упълномощени да дѣйствуватъ въ името на кметовитѣ и началницитѣ.

Констатиранieto за да има законна сила, трѣба да се извърша поне отъ двама изъ означенитѣ по-горѣ чиновници, които подписватъ заедно актътъ.

Когато нарушението се открие отъ лице което нѣма право да произвежда слѣдствие, това лице подписва въ акта въ качество на свидѣтель.

Забѣлжка. Полицейскитѣ, митаретвенитѣ и гарекитѣ стражари, както и лицата, отъ каквото звание и да биде, които хванатъ или задържатъ контрабандата, приематъ се за свидѣтели.

Чл. 272. Когато простѣжката е извършена далѣкъ отъ Митаретвенитѣ укрѣденia, стокитѣ които съставляватъ тази простѣжка, обвиняемитѣ и срѣдствата за превозъ вжне се испращатъ подъ конвой въ най близкото митаретвенно учреждение, което състави незабавно надѣжната актъ.

Чл. 273. Актотъ трѣба да съдържа: 1. Врѣмето и мѣстото на съставянието имъ; 2. Името, презимето, званieto и мѣсто

преживянието на чиновницитѣ, които съставляватъ акта и на свидѣтелитѣ или лицата които сж държали контрабандата или екрили нарушението.

3. Врѣмето и мѣстото гдѣто е станало нарушението;

4. Пято, презимето, званieto и мѣстожителството на обвиняемитѣ;

5. Отговоритѣ (възраженията) и обясненията, кои сж дали обвиняемитѣ или свидѣтелитѣ;

6. Дѣйствиата които съставляватъ простѣжката и членовитѣ отъ закона които се отнасятъ до нарушението;

7. Вадѣтъ, качеството, количеството и стойноста на конфискуванитѣ предмети;

8. Суммата на слѣдуемитѣ глоби;

9. Задържанитѣ предмети за обезпечене на глобитѣ.

Забѣлжка. Когато нарушението е извършено отъ иностранни подданци, въ акта трѣба да се забѣлжава народността и подданството на обвиняемитѣ, сличъ и на свидѣтелитѣ, ако тѣ сж иностранни подданци.

Чл. 274. Обвиняемитѣ сж длѣжни да присжтвуватъ при съставянието на акта и да подпишатъ този актъ заедно съ тѣзи които го съставляватъ; но ако тѣ откажатъ това, то въ акта се направи надѣжната забѣлжка.

Чл. 275. Когато простѣжката е извършена посредствомъ фалшиви или пресрвени документи, въ акта трѣба да се означаватъ подробно сжществото на фалшивостта, подѣжката или прѣбавката. Документитѣ, подписани и подпечатани, безъ никое измѣнение отъ страна на чиновницитѣ, които констатираватъ простѣжката се прилагатъ при акта, въ който се упоменува че обвиняемитѣ сж констатирани да подпишатъ тѣзи документи и отговоритѣ на призовката, когато не се лвяватъ.

Чл. 276. Конфискуванитѣ стоки се предаватъ на управителя на митницата, въ който се е излѣждало нарушението, и за получаванieto имъ той подписва въ акта.

Чл. 277. Стокитѣ, които подлѣжатъ на разваляне, освѣнъ запрѣтенитѣ, малкитѣ ладии, добитѣка за впряганie и колата, които слѣдва да се конфискуватъ или задържатъ за обезпечене на глобитѣ, даватъ се на притѣжателитѣ имъ подъ здраво порѣчителство, до рѣшението на дѣлото; за направеното по този предѣтъ предложение отъ страна на чиновницитѣ, които послѣватъ простѣжката, както и отговоритѣ на обвиняемитѣ, се забѣлжватъ въ акта.

Чл. 278. Ако обвиняемия присжтвуватъ при съставянието на акта, то слѣдъ като му се прочете съдържанието на този актъ, се показва да го подпише; но ако той откаже да испъли това или заяви че е безграмотенъ, то въ акта се направи надѣжната забѣлжка.

Единъ прѣвѣтъ отъ акта, завѣренъ отъ митницата, дава се незабавно подъ расписка на присжтвующий обвиняемъ. Ако обвиняемия отежтува, то прѣвѣтъ се обявява чрезъ заѣване на вратата на митаретвенното учреждение въ 24 часа отъ съставянието на акта.

Забѣлжка. Когато обвиняемия е чуждъ поданикъ, прѣвѣтъ отъ акта се испраща чрезъ надѣжния консулъ въ 24 часа отъ съставянието му.

Чл. 279. Съставянието на актотъ и всичко що се отнася до излѣжданieto на простѣжкитѣ може да става и въ неприсжтвенни дни.

Чл. 280. Когато простѣжкитѣ влѣжтъ слѣдъ себеси тѣмнично наказание на престѣпницитѣ, актотъ се съставя въ двойни екземпляри.

Чл. 281. Всякъ актъ се представя, найкъсно въ 24 часа отъ съставянието му, чрезъ управителя на митницата въ която е съставенъ, въ Министерството на Финанситѣ, което, слѣдъ като го прглѣда, постѣпва въ течение на петъ дена, ако трѣба или не да му се даде позатѣшнъ ходъ. Поставленieto на финансовото Министерство се

простира само върху гражданското осъждане, конфискацията и глобата, която простъпката вътче слѣдъ себе си. Финансовото Министерство не може да сирѣ дѣйствиата на акта, освѣтъ въ сучаитѣ на опущение нѣкои отъ съществениѣ формалности при изслѣдването простъпката и на превъшение на властъ отъ страна на чиновникитѣ които сж изслѣдвали дѣлото.

Чл. 282. Актътъ, потвърденъ чрезъ удобрителното постановление на Финансовото Министерство, ще има сила на изпълнителенъ листъ за взыскване на гражданското осъждане и, възъ основание на този актъ, може да се пристѣпи къмъ понудително изпълнение даже и когато осъдената страна е подала жалба въ съда.

Чл. 283. Постановлението на финансовото Министерство се съобщава на осъденото лице, чрезъ управителя на митницата въ която се е изслѣдвала простъпката, въ жилището му, ако има такава въ общината, гдѣто се намира митницата; ако осъденото лице нѣма жилище въ тази община или е съ неизвестно мѣстожителство, то съобщението става чрезъ обявление, което се заклѣпа на вратата въ мѣстното полицейско или общинско учреждение, и ще се счита като да е било испратено на осъденото лице.

Чл. 284. Въ течение на двунедѣленъ срокъ отъ съобщението на постановлението, осъденото лице може да пренесе срѣщу това постановление апелационна жалба въ Окръжното Сѣдилище отъ прѣва инстанция.

Окръжното Сѣдилище опредѣля срока за разглеждане на дѣлото, най-мѣсно слѣдъ осемъ дена, отъ получаването въззивната жалба.

Митарственното учреждение, което е изслѣдвало простъпката, се призовава въ съда, чрезъ призовки, отправени въ лицето на Финансовий чиновникъ, който въ качество на представител на съкровищнитѣ интереси, защитава дѣлото предъ съда.

(Слѣдва).

ПРОТОКОЛЪ

НА ОРЪХОВСКОТО ГРАДСКО НАСЕЛЕНИЕ ВЪ ЗАСЪДАНИЕТО МУ НА 19 ДЕКЕМВРИЙ 1883 год.
(1 прѣвъ нощта).

Присѣствували слѣдующитѣ лица:

Г.г. Цеко Вълчевъ, Филипъ Смидовъ, М. Д. Пековъ, Данаилъ Георгиевъ, М. Петровъ, Парашкева Стайковъ, Ионича Драгановъ, Павелъ Николаевъ, Б. Мустаковъ, Христо Лазаровъ, Янаки Гетовъ, Цоло Мариновъ, Коста Цоловъ, Павелъ Трифоновъ, Димитръ Петровъ, Ставро Янакевъ, Цеко Петковъ, П. Г. Драгомискии, Петраки Алексковъ, Димитръ Геновъ, Христо Моновичъ, Маринчо Схоботниковъ, Протоперей Ив. Вълковъ, Павелъ Дочковъ, Даскаловъ, П. П. Кифаровъ, Стоянъ Ангеловъ П. С. Съботниковъ, С. Г. Поповъ, Мито Дачковъ, Недѣлчо Павловъ Орепиковъ, Юрданъ Ангеловъ, Гено Тоновъ, Н. П. Джамджиевъ, Икономовъ, Стояновъ, Радю Ниповъ, Иванчо Патруновъ, Георги Кръсиковъ, С. Т. Тодоровъ, Петръ Опрровъ, Станъ Иванчовъ, Саудуль Ионовъ, Ионъ Баниковъ, Атанасовъ, Стефанъ Ивановъ, П. Каменовъ, Михаилъ Митръ, Маринъ Радудовъ, Иванъ Кировъ, Георги Стайковъ, Станъ Ютовъ, Петръ Радювъ, Алекси Шоповъ, Георги Тарагора, Л. Д. Пековъ, Микуць Мариновъ, Алекси Ивановъ, Паскалъ Николаевъ, Христо Геновъ, Войчо Станевъ, Тодоръ Пековъ, Косто Николовъ, Герго Юцовъ, Хр. П. Кляжковъ, Пено Рагиковъ, Косто Драгички, Радудъ Тарагоровъ, Христо Сп. Ракиловъ, П. В. Даневъ, Опро Дилковъ, Майзанскии.

Прѣди откритието на засѣданието, Г-нъ Цеко Вълчевъ, като главния инициаторъ на събранието, почна да говори съ слѣдующата рѣчь: Господа! Тѣй като по моя инициатива, или тѣй да кажа по моя призовна Вий благоволихте и се събрахте въ показаното отъ менъ въ същата призовна здание, съ цѣлъ да Ви дамъ подробни разяснения, за вървѣжтѣ на общественитѣ ни работи въ г. София, то въ такъвъ случай азъ Ви вѣрно благодаря за изпълнението на мойто доканване, като си задържамъ правото да Ви дамъ казанитѣ разяснения послѣ избранието на едно врѣменно бюро, което да ръководи събранието при разискванията които ще има да станатъ. Създательно азъ Ви предлагамъ избранието на казананото бюро.

Прѣдъ видъ на това, събранието едногласно удобри да престѣпи къмъ избранието на бюрото, гдѣто по явно гласоподаване сж избраха слѣдующитѣ лица: Г.г. Цеко Вълчевъ за Предсѣдателъ, членове: Филипъ

Смидовъ, М. Д. Пековъ, Хр. Сп. Ракиловъ, Данаилъ Георгиевъ, Георги Стайковъ и Тодоръ Атанасовъ; за секретаръ Юрданъ Ангеловъ. слѣдъ което избирание бюрото като поблагодари своитѣ си избиратели чрезъ Г-на Предсѣдателя, откри се засѣданието, и подъ предсѣдателството на чл. Смидовъ, Г-нъ предсѣдателъ почна да говори.

Господа!

Всѣкому отъ васъ е извѣстенъ произведението въ насъ превратъ въ 1881 година превратъ казвамъ, който имаше за цѣлъ уничтожението или тѣй да кажа суспендиранието на Търновската вай свободололюбивата Конституция, съ което нѣщо да могатъ не припителитѣ на Българскитѣ народъ да си постигнатъ заднитѣ цѣли и мисли за въ ущърбъ на страната, дѣйцитѣ които работяха за този превратъ сж ни твърдѣ ясно извѣстни, създательно считамъ за излишно да имъ напомнямъ тукъ имената, само ще Ви кажа че това което го работехъ и поддържахъ е за осъждане даже и отъ най-нечувствителния челоуѣкъ, и така Господа, като изоставимъ на страна всичкитѣ мъки, тѣглила, страдания които презъ това врѣме претѣгли Българскитѣ народъ, а особено въ г. Рахово и Раховско окръжие, т. е. презъ врѣмето до гдѣто се усвършенствува казанитѣ превратъ, най-сѣтнѣ видѣхме че преврата стана и Н. В. взе отъ народа нуждитѣ му пълномощия и така Господа нашата държава се провъзгласи за монархична, въ ще се попитаме, послѣ усвършенствуванieto на този превратъ нашата Либерална партия какво почна да работи, ето какво. Не се мина дълго врѣме и нашитѣ водители находящи се въ г. София въ главѣ Цанкова, сж събраха и издадоха една либерална програма, която се посрѣщанъ отъ всичкитѣ градове и села въ България съ възхищение, съ митинги и депутации моляха Н. В. княза да я положи въ дѣйствие. въ за жалость по какви съображения не зная, въпросната програма не се положи въ дѣйствие, или тѣй да кажа гласътъ на народа се непослуша, и така Господа, послѣдствие на тази програма нашитѣ водители именно Г. Др. Цанковъ посрѣдъ нощъ бѣше отъ управителя Николаевъ и заведенъ голъ и босъ въ г. Враца на заточение, гдѣто стоя близо двѣ години, нѣ какво вършеше той Господа, въ този градъ, стоеше ли миренъ по въпроса за поддържанieto партията, или не? Никакъ Господа не стоеше миренъ, пишеше разни за партията ни поучителни писма, разясняваше работитѣ какъ отиватъ, проповѣдаваше явно, писмено и устно свободолоубиви нѣща, съ една рѣчь той бѣше хвърлилъ себѣ си лично въ борба съ противната партия, само и само да се усвършенствува и възтѣржествува нашата партия, нѣ отъ тази нѣгова постѣпка какво слѣдствие се добива, добихъ се Господа съвѣтъмъ не чути и не виждани работи, направиха Цанкова на людъ, безумецъ, затвориха го въ тъмница и т. н. слѣдъ което не се мина много и се освободи, послѣ това изминаха се нѣколко мѣсеци а съ тѣтъ заедно и обстоителствата, до гдѣто най-послѣ се призова Г. Цанковъ въ София, и се съвършено освободи отъ затвора, а какъ се е посрѣщналъ Г. Цанковъ при влизанieto си въ г. София отъ народътъ, считамъ за излишно да разправямъ обстоятелствено сега, именно за това че всѣкий отъ Васъ Господа е чель издаваемитѣ въ него врѣме вѣстници, въ които обширно бѣше описано какъ посрѣщанieto му, тѣй сжщо и поздравителнитѣ телеграмми отъ всичкитѣ градове и села въ България, въ допълнение на това ще кажа че Г. Цанковъ се провъзгласи отъ насъ (България) за труженникъ, за мъченикъ, за „Съзнание“ казва че Цанковъ не е прѣвъ водителъ, съ една рѣчь той се дигна отъ насъ до най-висока степенъ, разбира се такава каквато бѣше заслужилъ или за каквато слугуваше; послѣ това т. е. послѣ нѣговото възвращанie въ г. София не се мина дълго врѣме и почнаха да ставатъ преговори между либералната партия въ главѣ Цанкова, съ консервативната партия въ главѣ Начовичъ, които преговори най-сѣтнѣ дадохъ слѣдующия резултатъ т. е. възтановението на Търновската Конституция, което сжгласиение и който ходъ на дѣшното правителство въ главѣ Цанкова се удобри отъ цѣлъ българскитѣ народъ и отъ двѣтѣ либерални събрания въ г. Руссе и София, нѣ послѣ това какво виждаме господа, виждаме че едва една телеграма подписана изъ София, съ която ни

кани да правимъ митинга съ цѣлъ да бламираме днешното Народно Събрание, тѣй и правителството безъ да указва на причинитѣ, които сж го подбудили за подобна една телеграма, а така сжщо безъ са е взело и съгласието на цѣлата либерална партия; да говоря г-да обширно по въпроситѣ изложени въ същата телеграма, считамъ за излишно, понеже тя не заслужва и никаква критика, именно за това, че Суняровъ не е либерална партия, като е така самъ нѣма право да я представлява, нито да говори въ нѣйно име, безъ нѣйно съгласие. осѣтъмъ това, Господа ще Ви прочета тукъ и два циркуляра отъ централното Софийско либерално бюро, отъ които едно подписано отъ г. П. Славейковъ Сукнарровъ, Радославовъ, Петковъ и др. а другото пакъ подписано отъ членовете на сжщото бюро,—Шимановъ, Сарафовъ, Златарскитѣ и др. отъ които писма ще можете да си съставите още по ясно понятие за вървѣжтѣ на общественитѣ ни работи, ще кажа само че ние не трѣбва въ никакъвъ случай днесъ да се дѣлимъ отъ Г-на Цанкова когото до вчера обожаваше, а днесъ да го укоряваме, нѣщо не послѣдователно!

Атанасъ Лазаровъ: като взе думата, почна да говори: Г-да, отъ прочитанието както на двете циркулярни писма, тѣй сжщо и телеграммата на Г-на Сукнаррова, азъ неможа да си съставя понятие и да разбира колко либерални центриали въ г. София бюра има, едно ли или две, и по каква причина се дѣлѣтъ делатъ особито въ дѣшнитѣ обстоятелства които изискватъ съединение, а не расцепление, отъ което нѣщо се раждатъ лоши и гибелни за страната слѣдствия, за това мое мнение е разбира се ако отъ Васъ г-да се подържи, щото да се обърнемъ къмъ централното либерално въ София бюро съ въпросъ, щото обстоятелствено да ни разясни за дѣшнитѣ вървѣжтѣ на общественитѣ ни дѣла, колкото се отнася за телеграммата на г-на Сукнаррова прочетена намъ отъ г-на предговорившия, азъ нема друго да кажа, освенъ като потвърди мотивътъ по нея изказанъ отъ сжщитѣ предговорившии и да я осѣди.

Ф. Смидовъ. Г-да като въ отговоръ на предговорившиятъ Г. Лазаровъ, ще кажа че азъ не трѣбва да се отнесамъ до централното либерално бюро въ г. София, съ цѣлъ да искамъ обстоятелствени разяснения за вървѣжтѣ на работите въ общественитѣ, тѣй като отъ внимателното прочитане на въпросните циркулярни, всеки здравомислящъ челоуѣкъ ще доде и дохожда до убеждение за като какъ върватъ работите ни, слѣдочательно пакъ повтарямъ да кажа че нѣма нужда да се пита въпросното бюро; колкото се отнася за приетите вече изменения отъ Конституцията отъ настоящето Народно Събрание, за които нѣкои господа отъ насъ се страхуватъ, то азъ ще кажа че тука нема и неможе да сжществува никакъвъ страхъ, никаква опасностъ именно за това, че тия изменения само тогава влизатъ въ дѣйствие, следъ като ги удобри едно Велико Народно Събрание, следователно ако има едно Велико Народно събрание чисто Либерално, само по себе си се разбира че ще ги отхвърли, ако ли пакъ напротивъ се събере едно Велико събрание чисто консервативно, то нашитѣ гласъ остана вопиющъ въ пустиня.

Г. Цеко Вълчевъ. Въ отговоръ на нѣкои г-да, които говорятъ че на тѣй нареченото недоволено циркулярно фигурира и подписа на уважаемитѣ старецъ Г-нъ П. Славейковъ, и като така трѣбва положително то да се вѣрва ще кажа, че както г-нъ Славейковъ съ своитѣ си трудъ е заслужилъ на отечеството си, и е спечелилъ симпатитѣ почти на цѣлъ Българ. Народъ, тѣй сжщо и уважаемитѣ старецъ г-нъ Цанковъ е заслужилъ на отечеството си и е спечелилъ симпатитѣ на Българ. Народъ, следователно не трѣбва въ такъвъ случай да се дава предпочитане на едно за да се укорява другото, или на другитѣ за да се укорява пакъ вторитѣ, съ една рѣчь искамъ да кажа, че тези двамата старци, заслужватъ уважение и почитание.

Г. Марко Петровъ. Г-да почти отъ превзиманието или тѣй да кажа, почти отъ нашето освобождение до днесъ, ние не сме могли да дадемъ що годо време на нашитѣ Министри, за да поработятъ свободно за доброто на страната, но напротивъ, щомъ стѣли Министерството въ изпълнение на своите си длѣжности, не се минава дълго време и веднага почнемъ да го критикуваме, да го осѣждаме, и т. н. безъ да имаме основателни причини, и като така веднага чакаме да го бламираме, и т. н. разбира се подобни ед-

ни наши постѣпки освенъ че не ни препорѣчатъ за самостоятелни граждани, но напротивъ иматъ лоши слѣдствия за страната, следователно азъ на това основание предлагамъ щото да се небути и бламира никакъ Министеръ въ главѣ Цанкову, като се съобща Г-ну Цанкову, че имаме пълно доверие въ него.

Г. Парашкева Стайковъ. Г-да отъ думите или тѣй да кажа отъ разясненията дадени намъ отъ г-на предговорившия Петровъ, можахъ да разбера а така заедно съ мене мисля, че и вий тѣй разбрахте, щото цѣлата на г-на Марко е да защитава делата на министрите въобще, когато напротивъ вий дѣлѣтъ сме сж събрали тука не да разискваме делата на Министрите въобще, но да разискваме двухмисленитѣ циркулярни писма пратени намъ отъ централното Либерално бюро отъ г. София, следователно думите на г-на Петрова си нематъ никакъ за сега мѣсто, колкото се отнася за думите изказани тоже отъ сжщитѣ щото да се даде пълно доверие Г-ну Цанкову, то азъ освѣтъмъ гдето съмъ сжгласенъ съ него и напълно споделямъ неговите думи, но и въ допълнение на тѣтъ ще кажа тѣй, че народонаселението въ г. Орехово тѣй е увѣрено въ Г. Цанкова, щото и самъ господъ да слезне отъ небото, не би можалъ да го отклони отъ него.

Г. Атанасъ Лазаровъ. Г-да, нѣма да говоря друго освѣтъмъ ще предложа ако е възможно втори пакъ, да се иска разяснение за вървѣжтѣ обстоятелствѣ на работите отъ централното бюро.

(Слѣдва).

ДОПИСКИ

Търново, 16 Януарий, 1884.

Господине Редакторе!

Заедно съ рѣкописа що ви пращамъ днесъ, за „възстанята въ България и пр. въ XIX-я вѣкъ“ пращамъ ви и преписитѣ отъ много важни документи, относящи се до „приврѣмненното Българско Правителство въ Балкана въ 1869 год., Българскитѣ Централенъ Революционни Комитетъ и Българскитѣ частни Революционни Комитети“, отъ сждържанието на които документи са вижда, че най-напрѣдъ са е учредило Приврѣмненното Българско Правителство въ Балкана съ столица „Стара Планина“. още въ 1869 година; вижда се, че може би и Българскитѣ Централенъ Революционни Комитетъ е билъ въ едно и сжщото врѣме съ „Българ. Приврѣм. Правителство въ Балкана“. Испрождаватъ ви се сжщо и преписи отъ „Окръжнитѣ писма“ и „Упълномощията“ на Българ. Центр. Революц. Комитетъ, както и нѣкои съкратени извлечения отъ преписитѣ между Централния и частнитѣ Комитети. Ясно се вижда, че не само Българскитѣ имена сж замѣнявали съ Турски, нѣ и самитѣ названия на градоветѣ или градовцетѣ, биле замѣнявани съ Турски собствени имена; вижда се при това, че Приврѣмненното Българско Правителство учредено въ 1869 год. съ престолния му градъ Стара Планина е имало и една тайна полиция и надзиратели надъ Революционнитѣ Комитети въ България.

Отъ всичко това всичко това вижда се, че Българитѣ отъ 1869 година насамъ сж дѣйствували почти самостоятелно и сж вършили всичко подбудени, въодушевени отъ единственното свое чувство — за да се по-скоро освободи тогава поробенното ни отечество отъ угнѣтателното нег-

пимо Турско иге. Бжджцето по-томствено поколѣние ще се убѣди съдователно, че мѣжду за-спалитѣ духомъ и раболѣпни Българи въ XIX вѣкъ е имало и отлични патриоти и самоот-верженни подвижници за освож-дението на тогавашното ни зло-често Отечество отъ Турския яремъ. — Отъ преписитѣ же на Централния комитетъ съ част-нитѣ Комитети вижда се, че по нѣкой си предпазливъ цѣль, Чле-новетѣ на Комитетитѣ променя-вали имената и на подписитѣ си и на ония лица, на които са адресували писмата имъ.

Отъ всичко това Г-не Редак-торе се вижда, че организацията на приврѣмненото Българско пра-вительство отъ 1869 година и на Централния Комитетъ е била превъсходна, особено като се вземе въ сериозно внимание то-гавашнитѣ тѣжки и натискател-ни обстоятелства. Но намъ ни е едно жално, за гдѣто не можихме до сега да се сдобиемъ съ вси-китѣ преписки на Централния Революционни Комитетъ отъ 1869 до Априлия 1876 години. За това моля ви най убѣдително, Г-не Редакторе, въ името на поз-натитѣ ви патриотически чув-ства, да благоволите да прика-ните публично чрезъ вашия вѣ-стникъ всичкитѣ дѣйци, що сж дѣйствували по народнитѣ въз-стания отъ 1869 до 1876 години за да ми доставятъ или менѣ или право до васъ, Уставътъ на Революционния Бълг. Комитетъ както и всичкитѣ преписки на него отъ тѣя години. Дѣйстви-телно Г. Маринъ Станчевъ ми яви, че той е ималъ тоя уставъ нѣ че го е далъ на единъ Учи-тель въ Лѣсковецъ на г. Манола нѣ като призвахъ тоя послед-ния при себѣ си, той ми яви, че го е изгубилъ!...

Азъ ще ся трудя пакъ дано да могъ да се снабдя съ устава въ оригиналъ, и ще ви испратя преписъ отъ него за обнародва-ние. Вие трѣбва да знаете Г-не Редакторе, че документитѣ и пис-мата на Централния и частнитѣ Революционни Комитети, преписъ отъ които ви пращамъ сж „ори-гиналъ“ а не копии. Много бихъ желалъ щото да се отпечататъ литографически, сжщо и отлич-нитѣ много хубави печати на „привременното Българско пра-вительство“ и на Централния Бъл-гарски Революционни Комитетъ. За това ако това всичко ще бжде въз-можно, моля Ви да ма извѣстите за да ви ги испратя въ ориги-налъ да се отпечататъ. Азъ съмъ увѣренъ Г-не Редакторе, че вий ще изпълните тая ми най-по-корна молба.

Д-ръ Василь Беронъ.

Плѣвень 15 Януарий 1884 г.

Г-не Редакторе!

Съ удоволствие четемъ изъ вѣстникитѣ дописки изъ разни градове, за основанието на раз-лични дружества съ научна и благотворителна цѣль, на които дружества членоветѣ за да по-стигнатъ благородната си цѣль, държатъ правоучителни и по-лезни сказки, устройватъ вечер-ни училища, даватъ театрални

представления и литературно-му-зикални вечеринки, основаватъ публични библиотеки и пр., а всичко това, извѣстно е, има благодатно влияние на массата народна. Имахме и ний, да не кажемъ, подобни учреждения и то при по неблагоприятни вре-мена и обстоятелства, още пре-ди войната, когато за основани-ето на какво и да е учреждение трѣбваше дълго и дълго да се проси позволение, а сега при тѣзи завидна свобода, нашата калпава интелегенция, за срамъ на свѣта, излезе до толкова не-къдърна, щото не само, че не бѣ въ състояние да направи не-що ново, но и не поднови поне старитѣ, читалището и недѣл-ното училище, които не ще съ-мнение, принѣсохъ голѣма полза на градътъ ни. Като казвамъ интелегенция, незная защо очи-тѣ ми се обръщатъ къмъ ту-кашнитѣ учители? И наистина на всякъде у насъ учителитѣ сж во главѣ на интелегенцията и почти всички научни учреж-дения сж станали по инициати-вата на учителитѣ, гдѣто тѣ се явяватъ главни дѣятели. Въоб-ще по другитѣ градове учите-литѣ сж биле най горѣшитѣ дѣ-ятели по общественитѣ ни ра-боти. За зла честь (това въ на-шій градъ още, не се е забѣ-лѣзало. Впрочемъ отъ кого ли отъ нашитѣ учители ще очак-вами подобно нѣщо? Да оста-вимъ на страна нѣкои, които сж станали даскали кой по вуй-човъ хатъръ, кой по женилъ хатъръ, кой по тѣзъ проста при-чина че е харно мекере и кой-то, ако не може да каже поне двѣ думи самостоятелно, то слѣ-по може да повтаря туй, което каже нѣкой, тѣмъ да имъ те-гли грѣха тозъ, които имъ да-ватъ градскитѣ парици. Въобще за твърдѣ лошавий вѣрвѣжъ на училищата ни, азъ ще поговоря другъ път. Но ний имаме учителъ Ив. Крачуновъ, който що годѣ е походилъ и повидѣлъ и по други мѣста училища и на ко-гото бѣше всичката ни надѣж-да и отъ когото се очакваше много, но г-му неоправда на-дѣждитѣ на гражданитѣ. При всичко че милоста му е един-кий, който още крѣпни училище-то, но нашій народъ е въобще превикналъ да гледа на учите-ля си съвсѣмъ иначе; той изис-ква да се неограничава учите-льтъ само съ книгата въ класъ, но и нѣщо повечко, а вий г-нъ Крачуновъ, при всичко че зна-ете че са вършаха и вършатъ различни беззаконии и вий си правите оглухци и са ограни-чавате само съ това, като си получавате редовно платидата.

За утешение, г-нъ редакторе, отъ друга страна пакъ търгов-ски дружества четири какъ се основаватъ и са испеварятъ, кой повече акции да си купи, ама на ли е за „гешевта“.

Единъ гражданинъ.

С. Бѣлене (Свищовска околия) 16 Януаръ 1884 г.

Г-не Редакторе!

На 13-й миналий Декемврий въ селото Бѣлени (Свищовска околия) една мома отъ Римо-

Католицитѣ. престава добровол-но на нѣкой-си момъкъ за да се бракоежчете за него, които и двамата се искали, сжщо и ро-дителитѣ имъ биле сжгласни. Но чернокапскитѣ свѣтци Доми-никти, а именно единиятъ отъ тѣхъ Иосифъ, съ тайно убѣжде-ние повикалъ момата въ стаята си на долния етажъ на къщата и почва да ѝ убѣждава, да се не жени за друго мѣсто; младо-женцитѣ пристигатъ и взематъ момата отъ стаята му, която пла-чешкомъ расправила всичко; по-слѣ това отиватъ двама нѣйни сродници и годеникътъ при свѣ-теца, за да го питатъ защо върши тѣзи беззаконни дѣла, които мла-дежи именно сж: Джено Ивановъ и Грация Авендовъ, нѣ привли-занието отъ ижтнитѣ врата въ коридорътъ, коварний Доминъ Иосифъ слиза отъ горния катъ изъ стаята си на срѣща имъ, като носи подъ чернето си джубе и револверъ, като имъ виква: що идите тукъ невѣрници, раз-яренъ и съ грубъ топъ, изважда револвера и го опира въ гър-дитѣ на одного отъ горѣпомѣ-натитѣ; другитѣ се спущатъ да отгърватъ револвера отъ рѣцетѣ му, нѣ той сполучва и избѣгва изъ сълбата на горѣ.

Его ви Католическото духо-венство въ България! не преста-ватъ отъ да заблуждаватъ на-сѣлението, като още криятъ подъ негитѣ си езуитството и часть отъ Инквизицията. На това трѣб-ва нашето Началство да обърне строго внимание и избави гор-квитѣ народъ отъ райскитѣ мѣ-ки, гдѣто ги пращатъ тѣхнитѣ свѣтци.

Д. Д. Н—въ.

Разградъ 19 Януарий 1884 г.

Господине Редакторе!

На 16 Януарий денъ освобо-дението градъ Разградъ отъ турското иге, читалището „Раз-витие“ даде балъ въ помѣще-нието на правителственното зда-ние, и покани всичкитѣ по пър-ви граждани безъ исключение на партизанство, да присѣтству-ватъ на танцователната вечеръ; консерваторитѣ незадоволни и крайно докочени отъ този балъ, прихода отъ когото ще са упо-трѣби за благотворителна цѣль, като членове на разград. консер-ватор. търговскитѣ клубъ, на 15 того командироваха члена отъ сжщитѣ клубъ Саулъ Камбосевъ въ градътъ Руссе, да донесе военната музика, която и донесе; вѣчеръта направихъ балъ, нѣ ни-кой не го посѣти. Същата вѣ-черъ близо до въпроснитѣ клубъ разградската интелегенция бѣше направила българско хоро, което ужъ имъ поприпятствувало; въ часа отъ клуба излезе Кеман-ларексий околийскитѣ началникъ Лучевъ и призова нѣколко мом-чета отъ хорото, на които запо-вѣда да ся распоряджтъ за раз-валянието на хорото и разоти-ванието на събраната значител-на публика, иначе щяло да ся постъпи по други начинъ, безъ да са обърне внимание като не-компетентенъ на заповѣдта му, хорото продължаваше да играе, слѣдъ не дълго врѣме призова-

ха разградскитѣ окол. началникъ г. Вълчевъ, който дойде и за-повѣда на публиката да играе тихо, и пакъ си отиде; слѣдъ отиванието му Кеманларексий призова самия управителъ, упра-вителя дойде и говори нѣщо на старшии Кирякъ и влѣзе въ клуба. Слѣдъ 20 минути излѣ-зе и отиде на читалащия балъ, послѣ 2 часа дойде не самъ да посѣти консерваторската танцо-вателната въ клуба вечеръ, гдѣ-то си и остана, безъ да побърка развалянието на хорото. А днесъ не зная по каква именно ува-жителна причина, се призовава-ли нѣколко отъ присѣтствую-щитѣ на хорото, отъ които се снемало дознание и казвало че ще са даджтъ подъ сждъ за наказание!

Разградъ 17 Януарий 1884.

Г-не Редакторе!

Бждете тѣй добри да обнародвате настоя-щата ми дописка въ колонитѣ на уважае-мый ви в. „Славянинъ“.

Вчера, въ града ни се отпразнува влиза-нието на побѣдоноситѣ руски войски въ Разградъ. Празника стана много великоле-пенъ, града още отъ предидущия дѣвъ се окраси съ българскитѣ триколорни флагове. Сутрѣвта на 16 яну. много народъ бѣше се стекалъ въ църква, гдѣто служи. Н. В. Преосв. Григорий, който се случи въ града ни; слѣдъ Божеств. Литургия, владиката за-едно съ духовенството, ученицѣ, ученичи-тъ и много народъ се отправиха къмъ па-мятнака въздигнатъ въ срѣдъ града за спо-мянъ на влизанието побѣдоноситѣ руски войски, гдѣто бѣше приготвено да се отслу-жу молебствието. На площада чакаше наре-дена въ парадната си форма Разградската № 22 пеша дружина, всичкитѣ офицери и много народъ, тукъ пристигнаха и еврей-скитѣ ученици и ученички съ духовенство-то имъ.

Въ 9 ч. се почена молебствието, слѣдъ което владиката държа рѣчь относительно значението на празника. Подиръ молебствие-то дружината направи церемониалний маршъ и си отиде въ казармитѣ, гдѣто бѣше при-готвено закуска, ракия, вино, отъ граде. общинско управление, а търговцитѣ, всички-тъ офицери заедно съ друж. командиръ, вла-диката, учители и чиновницѣтъ се пока-ниха на закуска, приготвена тѣй сжщо отъ град. общ. управление. Закускитѣ бѣха от-лични имаше и разни напитки. Пиха се здра-вици отъ Н. В. Цѣловѣщ. отъ друж. ко-мандиръ, отъ кмета г. К. Жекова и отъ други. Владиката ни за руския царъ и рус-китѣ войски и пр. дружини ни за здрави-ето на Негово Высочество българекий князь и за разградскитѣ граждани, г. Кмета ни за младата българска войска и пр. Мѣжду другитѣ пати здравици ни са здравица отъ г. П. Кърджиева, за споменъ на всичкитѣ умрѣла войводи и вѣстаници български и за здра-вието на остан. итѣ живи. На нѣколко мѣ-ста имаше поставени бурата съ вино за да пие народа.

Слѣдъ закуската начена се хоро съ ци-гулки, гайди и гъпани, макаръ и да бѣше казно, нѣ народа играше безъ да обръца на това ни най малко внимание, хорото игра до два часѣтъ слѣдъ обѣдъ.

Вечеръта града бѣше осветленъ, въ честь на празника читалището „Развитие“ въ Разградъ даде балъ въ салона на окр. у-правление. Публиката бѣше поканена чрезъ билети съ цѣна два лева, а волень пода-ръвъ колкото обича да даде поканениятъ.

Салона бѣше излично украсенъ и освет-ленъ добръ, тукъ негрѣба да заминеъ безъ да похвалимъ доброто распоредение на г да комисаритѣ (читал. членове), които неже-лиха трудътъ си, като сами се распоредя-ха за да направятъ всичко вкусно, уредено и приятно за тогава, който присѣтствува на бала.

Около 8 ч. салона начена да се пѣли отъ публиката и въ 8¹/₂ ч. (опрѣдѣлено да се почнатъ танцитѣ) се събраха. Начена се танцитѣ; мѣжду европейскитѣ игри се игра и български хора, всичко стана толно-

ва рѣдовоно што веѣки остана благодаренъ, като обопиваше съ похвали виновника на бала и трудолюбивитѣ распоредители комисара. На бала присѣтствува, и управителя г въ Джабаровъ, и всичкитѣ г-да офицери, които правяха бала още по блестявъ. Танцетъ се продължаваха почти до 4 1/2 ч. прѣвъ ношъта.

Неискамъ да замина и да свърша безъ да спомяна въ кратичко за подлѣити и коварни масти на 8 тѣхъ и половина консерватори, които още се нахождатъ за паянство, въ града ни. Тѣ за да развалятъ бала, когото даде читалището, събрали помежду си пари и докарала Русчукската военна музика и рѣшили да даждъ контра балъ въ тѣхния тѣи нареченъ Разградскитѣ търговскитѣ клубъ койго по право е да се нарече Разградскитѣ консерваторскитѣ вертепъ, за която цѣль понавратъ съ билети и нѣкои отъ гражданитѣ.

Като се мръкна музиката засвири, запалватъ предъ вратата на вертепа имъ две машади (кожи катранени) за да примамватъ народа при тѣхъ; въ останали излагани. Видѣли че никой отъ гражданитѣ не дохожда, освѣнъ 8 1/2 та тѣхнѣ послѣдователи съ женитѣ си, най сегнѣ наченали да яграйтъ завикали, закръскали отъ гюрюлтѣта имъ се събрали отъвнѣ да ги глѣдатъ доволно любоватни, пошто се раскождали изъ града. Въ колкото по скачали, по имъ се скачало, (вижда се жалъ ги е било за исхарченитѣ 600 лева на цуето), като виждатъ това любовативитѣ зрители, влизатъ вътрѣ та ги изговатъ, (тѣи имъ са слѣдвало) пакъ докарватъ своя една латерна та се наиграватъ хубаво, като при това викали и да живѣятъ либералитѣ, долу консервитѣ! като се наиграли си отишли, а вликата консерватерска пакъ се върнала да си доиграйтъ.

Така г въ редакторе се свърши празника на 16 януарий въ града ни и тоя пакъ 8 1/2 та десета, искали да се опитатъ да ли има нѣкои още да ги слушатъ, та да развалжѣ бала даденъ отъ читалището, нѣ то излезе противното.

Балътъ бѣше даденъ въ полза на бѣднитѣ ученици и споредъ както са научавамъ имало чистъ приходъ отъ 150—160 лева, подобенъ балъ въ града т. е. съ антре не са е давалъ някого.

Н. . . . .

Пишжъ ни изъ Разградъ:

На 16 того се празнува тукъ денътъ на освобождението градътъ отъ турско то иго; пишжъ се наздравити за дългоденствето на Русскитѣ Монархъ, за Н. В. Българскитѣ князь, за г. г. Цанкова, Славейкова и Каравелова, подиръ които, послѣдвахъ грѣмогласни ура! Най-послѣ г- Д-ръ Филиповъ извика: Г-да, да пиемъ за здравито на Г-на Грекова! слѣдъ което послѣдва тъмно мълчание, като се чува дватри гласа не, не! — Ето случай, който явно ни показва, каква слава отдава народа на нашитѣ народни злотворници-консерватори. Ако имъ харесва, нека се стараятъ, за осъществление на чернитѣ си идѣи.

Разговоръ на единъ инспекторъ въ по крайморскитѣ градъ съ единъ учителъ дижурни.

(Дижурния като събра ученицитѣ на веѣко едно Отдѣление, влезе въ учителската стая за да извѣсти на другитѣ учители, че ученицитѣ сж събрани. Това бѣше Срѣда, имаше учит. Съвѣтъ и дижур. учителъ като секретаръ на учителскитѣ съвѣтъ, му донесе въ учителск. стая, единъ ученикъ бѣли книги за съвѣта, гдѣто той ги прѣгледваше). Ето ти иде инспектора разаренъ и внезапно влиза въ учителската стая и безъ да ги поздрави, казва съ високъ тонъ:

Кой е дижурния?

Азъ съмъ, Г-не Инспекторе (отговаря учит.)

Редакторъ-Издателъ Т. Х. Славейкъ.

Тука ли трѣбва да стои дижурния, тѣи ли си испълнявашъ длъжността.

Азъ сега дойдохъ, Г-не Инспекторе, да извѣстя на другитѣ учителитѣ, че ученицитѣ сж събрани и прѣгледвамъ купенитѣ книги за учителскитѣ съвѣтъ.

Азъ не те питамъ за учителскитѣ съвѣтъ тебѣ!

Не, вий не разбирате какво искамъ да ви кажа, Г-не Инспекторе.

Не щж и да разбирамъ (отиде въ училищната стая, въ която стоиха 2-ма ученици на колѣнитѣ). Кой тури тѣзи ученици на колѣнитѣ?

Азъ ги турихъ. защото иматъ вина.

Ако станатъ реоматизмъ, кой ще отговаря за тяхъ.

Какъ, вий мислите да ги наказвамъ съ прѣчка! по моето мнѣние е по-добрѣ да ги наказвамъ само да стоятъ на колѣнитѣ отколкото съ прѣчка.

Ти като незнаешъ, казва Инспектора, азъ ли ще зная, зашто си станалъ учителъ, азъ ли да те уча!!! (къмъ ученицитѣ) съдете намѣстата си!!!

Това заученикътъ стана прѣдъ всичкитѣ ученици на учителъ.

Да те е страхъ отъ този, който прѣвнишава властѣта си.

З.

РАЗНИ.

Изъ София ни съобщаватъ, че мѣжду г. Юнина и Министра Цанкова, имало едно неспоразумѣние, поради което и отношениѣта имъ биле неблагоприятни.

Консерваторитѣ въ Столицата имали засѣдание, въ което рѣшили да поддържатъ днешното министерство съ условие и то да поддържа тѣхъ, като не исчислява отъ служба превратаджитѣ и тѣхнитѣ бивши логотети.

Извѣстиятъ ни изъ Рахово, че абонатитѣ на В. „Търновска Конституция“ повърнали сичкитѣ броеве обратно на редакцията и се отказали да го приематъ! — Ние мислимъ, че не е това срдѣството, да се постигне желаемото споразумение, не подъ този видъ ще са запази цѣлостѣта на партияга. Не можеше ли да се отговаря и опровергава онова което пише в. „Търновска конституция“ вмѣсто да се връщатъ листоветѣ?

Въ градъ ни добритѣ християни примѣтили, че въ черковата св. Троица, която се посѣщаватъ често и отъ солдатитѣ, ония които събирали съ дискоситѣ пари, най-напрѣдъ отъ тѣхъ починали, при това исправали си прѣдъ сѣкии солдатитѣ и не го заминували, до гдѣто не си спусне и послѣдната аспирица! Петъ дискоси по 10 пари, тѣ сж 50 пари, за единъ солдатинъ който получава въ мѣсеца единъ левъ, тѣ сж голѣмо нѣщо. Желателно е да се заповѣда на старцитѣ, които събиратъ пари съ дискоситѣ въ черкова, да заминаватъ солдатитѣ и да се неспиратъ прѣдъ тѣхъ.

Помощѣта и милостинята на солдатина е доволно велика, когато той е предназначенъ, въ случай нужди, да се жертвува за отечеството.

Изъ Цариградъ една телеграма извѣстия, че въ Камаджикъ, се случило землетресение, отъ което се разрушили нѣколко минарета на джамитѣ.

На 17 того въ Загребъ се далъ обѣдъ, въ честь на депутатитѣ—старчевичанъ. Присѣтствуваха около 500 души. На обѣда се произнесли много политически рѣчи, поерѣциати съ голѣмъ въсторѣ.

Въ Каиръ престигнало изъ Триполи извѣстие, че шейхъ Сенусси се вдигналъ за да се съедини съ Махди. Ако е това истинна, то Египетъ ще бѣде застрашенъ отъ по-голѣма опасностъ, защото влиянието на Сенусси е распространено не само по цѣлата сѣверо-африканска крайбрежна областъ, нѣ което е по-важно, по цѣлата сирийска пустиня и на арабскитѣ племена, живущи по крайбрежието на Суезкия каналъ.—Изъ Триполи направо чрѣвъ пустинята за 20 дни се стига въ Александрия. — Въстаницитѣ завладѣли Бѣлия Нилъ и отпратили на Мессаламегъ, съ цѣль да пресечжъ гарнизона на Сеннаара. По тѣсъ причина, въ Хартумъ се испратилъ единъ параходъ, за да достави подкрепление; нѣ по пътя въ парахода се свършили запаситѣ, виглицата и той билъ принуденъ да се върне назадъ.

Еврейтѣ въ Россия изходатайствували отъ Министерството на Просвѣщенieto, цето дѣтцата имъ, да не посѣщаватъ въ съботенъ денъ гимназитѣ.

Год. 1866 Бисмаркъ въ Никольсбергъ е казалъ: „Австрия ни е потрѣбна — за „Востокъ“, Балканската федерация е невъзможна; народитѣ на полуострова се нуждаятъ въ европейскитѣ протекторатъ; Австрия най-добрѣ отъ сички може да ги обедини подъ своята династия, като испълни и къмъ балканскитѣ народи същата тая миссия, която е тя съ такъвъ пѣлецъ успѣхъ испълнила въ отношението на крайдунавскитѣ народи. — Ето тѣзи е цѣльта на немцитѣ, затова нека си отваряме очитѣ, да се невидимъ подъ чужда династия.

На 12 того, Московскитѣ университетъ въ гр. Москва празнувалъ 129-та си годишнина отъ съществуванieto си. Празникътъ се захваналъ съ тържественно богослужение въ университетската църква. Слѣдъ това въ университета се държала рѣчь отъ професора Герье, въ която изложилъ цѣльта и назначението на университета. Слѣдъ рѣчѣта се прочелъ отчетъ за изтекшата година; отъ отчетъ ставало явно, че кандидати и лекари останали при университета за усъвършенствование въ наукитѣ

имало 32 д. командировани за граница 6 студенти; намиратъ се сега въ университетъта заедно съ волнослужителитѣ 3,192 д.; за стипендии дадени прѣвъ миналата година 121,357 рубли; съ медали наградени 5 студенти съ златни, и 4 съ сребърни.

„Свирчо“ въ София на 16 того срѣцу 17 прѣвъ ношъта, сънувалъ, че Разградскитѣ консерватори биле поутупани въ честь и въспоминание на славното превземание на гр. Разградъ и за дългодѣйствието на „Свирча...“

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Поповското дружество „Съгласие“ съ настоящето си бѣрза да изрази публично сърдечната си благодарностъ, къмъ долуизложенитѣ господа, които благоволиха да му подарятъ въ честь на имѣнитѣ си динѣ слѣдующитѣ си пожертвования:

Юрданъ Василевъ (Под. филансовий нагѣднитѣ) 10 л.; 50 ст., Белчо Георгиевъ 5 л. 25 ст., Окол. Началникъ Ив. П. Славейкъ 15 л., Христо Госифовъ 5 л. 25 ст., Проданъ . . . левъ изъ с. Ковачовицъ 4 л. 37 1/2 ст., Свѣц. Ив. Стояновъ 1 л. 75 ст., Ив. Славейкъ 1 л. 75 ст., Ив. Цоневъ 1 л. 75 ст., и Иванъ Милковъ 1 л. 75 ст. — Да живѣятъ подобни родолюбци!

Г. Попово 9-й Януарий 1884 год.

Председателъ: Р. Т. Козаровъ

Книгохранителъ: М. Б. Клисаровъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на читалището „Развигне“ въ Разградъ, извива всесрдечна благодарностъ на долуизложенитѣ ученолюбиви и родолюбиви Г-да, които благоволиха да подарятъ волно пожертвование по случай на новата 1884 година за въ полза на това читалище, имено: Георги Мавридиновъ 50 стотинки, Н. А. Кърджиевъ 3 лева, Костадинъ Продановъ 2 лев., Петко Вълчаровъ 3 лев., П. С. Каракулаковъ 3 лев., С. Камбосевъ 3 лев. 60 ст., Ст. Витски 3 лев., Петръ Гюленовъ 2 лев., Ст. Недѣлчевъ 2 лев., Ив. Т. Арнаудовъ 2 лев., Д. Вадановъ 2 лев., Димитър Нойковъ 5 лев., Д. Ц. Къичевъ 4 лев., П. А. Кърджиевъ 3 лев., Хр. Томовъ 2 лев., Ив. Д. Багряновъ 2 лев., Симеонъ Бъровъ 3 лев. и 10 ст. Петръ Невевъ 5 лева.

Разградъ 2 Януарий 1884 год.

Председателъ: П. С. Каракулаковъ

Секретаръ: Хр. Томовъ.

БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на Бойнишкото дружество „Земледѣлецъ“ счита за своя обязанностъ да изрази публично своята благодарностъ и признателностъ къмъ слѣдующитѣ доставажаеми лица, които отъ горѣща любовъ къмъ развитието на младежитѣ въ селото ни благоволиха да му внесжъ слѣдующата волна помощъ: Огецъ Попъ Анто 43 лева, г-нѣ Братко Болалъ 42 лева; г-нѣ Цуйо Ц. Пановъ 32 лева.

Да живѣятъ подобни родолюбци; дано числото имъ се увеличи!

с. Бойница 30 Декември 1883 год.

Председателъ: Ив. Ив. Оковскитѣ.

Касиеръ: Тошо Ц. Оковскитѣ.

Секретаръ: И В Грозденскитѣ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Дружеството „Съгласие“ въ г. Попово съ настоящето си бѣрза да изяви сърдечната си благодарностъ къмъ Г-на Никола В. Бордаровъ, който благоволи да подари цоловинѣ годишно течение отъ Вѣстникъ „Славянинъ“. —

Да живѣятъ подобни родолюбци!

г. Попово (Разград. Окружие) 2 Януарий 1884 г.

Председателъ: Радой Т. Козаровъ

Книгохранителъ: М. Б. Клисаровъ

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Училищното Настоятелство и учителитѣ на селото Белене (Свищовска Околия) извиваеме сърдечната си благодарностъ и всегдашна признателностъ на Г-на П. С. Ковачева въ Виена, за гдѣто благоволи да подаритъ еднъ брой за шестъ мѣячно течение отъ В. „Славянинъ“, което ще насрдчи и привлече младежите ни въ това село къмъ по добро съзнание.

Да живѣятъ подобни доброжелатели. За Бѣл. училищно Настоятелство С. Бѣлене (Свищов. Околия) 13 Януарий 1884 г. Старий учителъ: Д. Д. Павъ.

Русчукъ скоро печатница на в. „Славянинъ“.